

آدیتا پهلوی

(روحی دستغیب شیرازی)

صفحه شصت و یک

تقدیم - این رساله مقدمه بسیار مختصری از علم ادب نجیب است که در سال ۱۳۳۴ تألیف و ترجمه نموده و چند خبر و آزاد مجله آریون درج نمودم. در این اوان که دوا بسیار در مجله خروج کرده و بقیع را خراب نموده دیانت اسلامی بر آنم داشت که فی الجمله آن مقدمه را شرح و ربط داده و وجوب دفاع از آنان و تقرب عربستان را برت مسلمان نجیب ایران دینا شده بسیار مدلل دارم لذا در محرم ۱۳۳۵ در عرض یکده هفته این رساله را تألیف یا نموده شرح و ربط داده و اورا بنام نامی مبارک اعلی حضرت بهایون شاهنشاهی پهلوی خلد آله ملکه میرین است ختم.

(۱) - تقدیم روح و خود حضرت بنامه جامع تبریز بنامه البراسیدان که مقرر شد است
صلوات آریون! این رساله قدیم است نمودم.

جستیار کردند و با عراب فراوانت نمودند و نمایان خبر دستمراست ایران شد. اهل حبشه این
سختی از فارس با فبیلکهای خود و جرم نجای کتبه آورده و اسیران معروف بعام لغین گشت.

ایرانیان نیز از مسافرت با عرابها خود داری نمودند تا آنکه اهل حبشه ازین تر خارج شدند و چون
سابقا خراج گذارین بودند بستمیج نیز خبر دستمراست ایران شد و فارس را نیز ترقن و دیاب
ذو بایک آنها کردند و انوشیروان در کبستان مکه ایچکستان و مجمع علمی و ارساخته که همان
معاذ علیه در بیت عرب تبه است و قریحه شمری که بعد از آن پدید آمد حلی جلالت داشته
خسجانی آفتاب عظیم ملام بنی بنمبر گرم محمد بن عبد الصلی الله علیه و آله و سلم در زمان این سلطان
عادل از آنکه بکبستان دستمراست ایران طالع و بعرضه وجود آید و علمی را بنو جهات تاب خویش
متور و شمس ساخت چنانچه خود فریاد **اِنِّیْ وَلَدْتُ فِیْ هَٰذَا الْمَلِکِ الْعَادِلِ** و
ایرانیان بجز در وقت لغت نیز با حضرت نهایت سعادت همراهی نموده چنانچه حضرت خرقا
و پاره نقض را سلمان سلیمان آفرخت و باند از راهی تقرب با آن حضرت حستند که حضرت
فرمود **اِسْلَمَانُ اَبْلُ السَّیِّدِ** و در علم و هنر خان بود بزرگ که با حضرت میفرماید **لَوْ کَانَ الْعِلْمُ**
فِی السَّمَاءِ لَآ اَرٰ جَالَ مِنْ اَهْلِ الْفَارِسِ و بزرگترین هجرت حضرت ظهور با هر التور
است در خان بت جابل و شمس حسن چنانچه خود فریاد **اَلْعَرَابُ اَشَدُّ کُفْرًا وَّ**
نِفَاقًا (در شرح هر کیس بیاید)

در این حمله و تخریب فارس و عراب مسافرت در بار و علما و فضلاء و شجره در

از شیروان درین فی الحکم قریحه شعروشاعی در اعراب پیدا شد تا یک قرن قبل از
سبقت که در قبایل اعراب بهم بای زده و خورد را گداهشتند و حجازیه ها هستند از تحت
امارت یمن خارج گردند و مثل شعراء و ادباء و خطباء و قواد فاکس که لشکر یان خود داشت
در غیب میکردند، اعراب نیز تقلید کرده و شعراء و خطباء ایران کا نامنت شعرجکت و
اوتیات را در بردند برای آنکه دراه عظام بجان نهند اظهارات و مطالبی که از صرحی زیاده
نقل کردیم بی اصل است ناچار برای هر یک از ده های خود از کتب کوشیده معروف حجازی را
نقل کرده خواهیم داشت پیش از آنکه داخل در ذکر و ایراد احوال صرحی زیاده برای اثبات
ده های خود کردیم لازم است که شرفه قلی از منشی اوتیات و ظاهر آن شعر خطاب و غیره
حکایت دوم این رساله در این جا مذکور داریم و بعد تبیین مطالب خود سپردیم و مقدمه خود را
باینجا ختم بنماییم که امروزه بر علیحضرت بیایون شایسته ای پهلوی خلد آله ملک که این
رساله را بنام نامی مبارکش موسوم کنیم و مجلس شورای ملی و هیئت وزراء عظام و دولت
و حزب و فرضیات که مستغره خود را تصرف نمایند و مرفع تعدی دشمنان قبور ائمه پیشوایان را
درین مانع نمایند. تمام اهل عالم امروزه بکفایت دولت ایران تصرف عرسمان سیاست دنیا
و دنیا بجهت شکوه گوی می آورند.

اول آنکه قبر پیغمبر ص و مراد بجهت وقت و دولت ایران است و باید که تسویه آنجا که از
بنای خود ساخته است برای حفظ مقام آن بزرگواران در تحت تصرف خود ایران باشد.

مجلس شورای ملی و هیئت وزراء عظام و دولت و حزب و فرضیات که مستغره خود را تصرف نمایند و مرفع تعدی دشمنان قبور ائمه پیشوایان را درین مانع نمایند. تمام اهل عالم امروزه بکفایت دولت ایران تصرف عرسمان سیاست دنیا و دنیا بجهت شکوه گوی می آورند.

ثانی - که علوم و حقیقت و ادبیات و تمام جهات دیگر عرب از فارسیها و ایرانیهاست.
 رابعاً - در دوره اسلام فارسیها چنانچه است بدین اسلام نمودند و در کتب و اطراف و عالم
 دین اسلام را تزیین و دادند و بضرر پیشتر قبول نمایند .

ادب پر خیر سی محاسنی است کہ در آن است و دلالت بر عکس ذات است و دارد.

ادب نفس محاسنی است در بیان که دلالت بر نیک نفس دارد. ۱۱۰

ادب کلام یا ادبیات - جدت و محسن الفاظ و ترکیب است که ادب را به جدت و محسن
مفسر دارد و علم ادب نیز بان ضابطه لقیق است که بنده و مقصود همان جدت و محسن و نظم است که ادب

[illegible]

یا سقن معانی مرغوب بشتب الفاظ خوب است. در شعر مترب شیرین یعنی آواز خوشه است (مهر خیزد)
 شعر بعد از اسلام بچهار قسم تقسیم شده است. اول شعر حماسه - دوم وصف -
 سوم تشبیه - چهارم غزل. اما ادباء فرنگ از زمان دیکتور که شعر را به قسم نوزده
 اول لیریک یعنی تغزل. دوم حماسی یعنی تمثیلی. سوم مایک یعنی وصفی (شرح هر یک
 در حله دوم بیاید.)

شعر قبل از اسلام در ایران و قیاسات عرب

بنیادهای تمام موضوعین و دوزخ که بجهانهای فارس طغنه اش پیدا کننده یکبار زمانی که جوان
 مصرع مغرور اسکندر فلیب علوم و ادبیات ایران از زبان یونانی ترجمه کرد و اصل فارس
 آنها را سوخت و خرس شرافت ایران را با شش ظلم و بناوت و ستمی باوق داد و ده قدم
 که دلاست عمر با عمر اود که بجهانهای ایران وارد کردند و راد تو نهایی خام بر افروخت و همین
 خرس را آباد داد و ده ملک بیدین و عثمان عالم مغرور خستند و او را آوردند که تا قیامت جبران
 ناپذیر است. عظمت دین است ایران در ترقی و تعالی علوم و ادبیات ایران از زمان
 بود که با وجود هر دو آثار و علوم آنها از میان برده و ادبیات است که در کتب خود همان عربها مغرور
 بزرگترین شاهان بزرگوار ایران و شصت علوم و ادبیات ایران از میان برده و ادبیات
 عرب را تا قیامت شعر شاهوی و ادبیات ایران را از میان برده و ادبیات ایران را از میان
 برداشته است. این خبری از زنده است که حاصل آن بشود است.

خاتمه رسال منتهی المقطف صفحہ ۱۴۳ (۱۶) خدشہ از اسلوب نودہ و دہدیکام
 اِنِّیْ اُنْتَنَیْجُ الْکِتَابَ الْعَلَمَ اهور و در حق یصغی الی کلی
 اَقْعَمَ عَلَیْ فُتُوْا نُوْا بِمَغْفِرَةٍ وَاسْمُکَ الْکَلْبِیْ وَاسْمُکَ الطَّایِبِ وَاسْمُکَ الْکَلْبِیْ
 لَکِیْ نَامِیْنُ بِالْاِخْتِرَانِ مَعْقِدًا مِنْ قَبْلِ لَقْدَیْ لَکُمَا عَلَی رَحْمَ
 هَذَا رُوْحَانٌ مِّنْ اَلْبَدَنِیْنَ فِی الْخِیْرَةِ الشَّیْخِ خَیْرًا غَیْرَ مُنْقَسِمٍ
 رَمِیْنُ الْخِیْرَةِ مِنْ شَیْخِ الْاِفْهَامِ فِی الْفِکْرِ وَالْقَوْلِ الْاَفْعَالِ الْاَفْهَامِ
 هَذَا الْحَیَاةِ وَمَعَهَا الْمَوْتُ فَخَلَفَا فِی الْبَدَنِیْنَ اَهْلُ النُّوْرِ وَالْاَظْلَمِ
 فَاخْتَارَ خَیْرَهَا الْخِیْرَةُ الْمَقْمُیَّةُ وَلِخَیْرَتِهِ الشَّیْخُ جَاءَهُ الْاِیْمُ
 نَامَرْتُ نَمْرَ الْاَشْرَارِ وَانْقَضَتْ عَلَی مَبَادِرَةِ الْاَوْخَارِ بِالْقَسَمِ
 لَکُمَا الْفَوْزُ الْاَوْخَارِ مَحْتَفُظٌ وَالْعِلْمُ وَالْمَقْصَلُ مِنْ اَفْضَالِ الْاِیْمِ
 رَا الْاَرْضَ تَحْتِیْهِمْ بِاسْمَاوِیَّهِ مِنْ کُلِّ مَنَ غَضَبُوْهُ فِیْ حَیْثُ
 وَفِیْمَ تَرَبَّکَاتِ یَوْمِ نَقِیْمَتِهِ لَاقَهُمْ سَلَکُوْا بِالْاِیْمِ وَالْاِیْمِ
 یَوْمَ یُجَارِیْ بِلَا الْاَسْرِ خَیْرُهَا اِلَی الْمَقْدَمِ وَالْاَوْصَالِ وَالسَّلَامِ
 فَاسْعُوْا لِلْمَقْدَمِ وَالْاَوْصَالِ حَتِّیْهِمْ

۱۲ - کلمات قصار و مضامین و حکایات و منتهی اندرز و بی سطرین و ذر و مثل و غیره

۹- علم تاریخ است که حیر جهان را بر این همه جا و ارباب را در مقام علوم خاصه تاریخ مجتهد
حظیه و دود و دوشاگرد و دوست پرورد و اینها را و فایده بسیار میدهد.

(دلائل قیاساً علی التماس الزلزلہ)

(فقر و بیکاری)

سہم چھ ماہ بعد اس وقت بے مذکورہ ۹۲۰ غیرہ منسلک ہو گیا :-

”اگر ان محسوسہ چیزیں نہ ہوتیں تو آپ کی عقلی دنیا میں خلوت بودہ معنیت سے کیا

[illegible]

سخت و بد بود و هر وقت اهم فارسی ناراحتی شینند، خیلی عظمت با آنها میکنند
و همیشه تمدن و بزرگی و سطوت کسری (انوشیروان) ضرب المثل آنها بوده.

در جلد اول ص ۲۸۲ گوید: «مصر و شام تحت سیطره سیادت رومیها و عربی
و یمن در تحت سیطره سیادت و قیمومیت فارسها بود».

در جلد اول ص ۳۱ خبری گوید که ما باختصار خلاصه آنرا درج میکنیم:-

داتقیاسات اعراب از فارسی تا در نهضتی که در قرن اول و دوم قبل از اسلام بواسطه
نزول فارسها در یمن برای اخراج حبشه پیداشد زیادتر شد. و پس از آنکه ایرانیان اهل حبشه
از یمن راندند در آنجا متوطن شدند و مزاجت و مخالفت تمام نمودند و اهل حبشه بکجا رفتون
کشیدند و بنسبهای خود و در خانه کعبه را گرفتند. فارسیها باز بکجا را آمدند و کشیدند و اهل
حبشه نیز از آنجا فراری شدند و با اهل حجاز نیز بجای مخالفت را گذاشتند و در واقع یمن
و حجاز خرد شدند و ایران شدند و احوال آنکه عرب از لغت فارس بشیر از سایر اهل حجاز و
استباس کرده از آنجه است که می بینیم آن لغت هرگاه لغتی بر آنها شکل شده و میگویند فارسی است
(تذکره سیل)

حتی خرابی خانه کعبه و کله را که از اثر لگزش و استبداد اهل حبشه که معروف به اهل ایل است
ایرانیان مرتتبه نمودند چنانچه در جلد ۱ ص ۱۳۵ و ۱۳۶ در تحت عنوان آنکه سیستانی
الغناء، باطلی گوید که خلاصه اش این است «در سیستانی از قرون مجیدیه تا عصر بشیر و در زمانه

اسلام قبل از هر علمی از فارسیها اقتباس نمودند باین قسم که رجالی از فارس در
ترسیم کعبه شول ثباتی و موسیقی ایران ترنم بودند این بیج که از مولی بودند و خوش
آمد و موسیقی از فارسیها فراگرفت پس از دخول در فارس اسکان فارسی کاملاً در میان
آنها رایج شد (جای دیگر تصریح کرده که قبل از هلام زمان جاهلیت نیز موسیقی را از
فارسیها فراگرفتند) در ص ۳۴ گوید:-

«عما و عرب بنجوم و سیر و آداب و حکم و تاریخ و موسیقی بر فارسیا بوده»

در جلد ص در پیداشدن فریخه شعر عرب گوید:-

«پس از اختلال فارسیا در بین و حجاز باندک زمانی قبل از هلام (کثر از کثیر)
بو هبط زد و خورد قبایل اعراب و جنگهای اعلی میان آنها تفرقه شعر و آنها پدید شد»

متناً این تفرقه بو هبط تعلید از فارسیها در خلج جنبه بوده. خاصه که در جاک

دیگر گوید:- از تشعیر و ان و اهور و جندی یا بود بیارستان و مدرسه و انجمن علمی

ادبی تأسیس نمود و علما از ان و اطراف در اینجا حضرت و در علوم مختلفه محبت

و تالیف و ترجمه بنمودند بکاشیده که از اب نیز که در بار دولت مطبوع خود می آیند

و آن معاهد علم و ادب را می بینند و حسن و خاطر آنها جایگیر میشده تا آنکه در اندک زمانی

قبل از هلام فریخه آنها منقطع نگشت و شعر گفتن نمودند

متناً که در زبان عرب حالت بر تقدن و حضارت دارد اقتباس از فارسیها

همین بس است که دوکان العلم فی الشریانی که رجال سلفی فاس در باره آستانه فرموده .
ایرانیان هرگز نگمان نیکو دید که بعد از رحلت حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله و سلم
و تنجاف از خود و خود ننمایند . خلفا ، امین بن ظن و عقیده را غور عظیمی در هسته عقیده باریک
تا عقیده ایرانیان خوب که تلفت شدند و دیدند بحراب بر عصیان دارند و از دستگیر
نویس خلیفه ترشیده در بغداد فکر و مملکت ایران نشانیدند و زمام سلطنت را بدست
گرفتند تا ایرانیان خود را بر تنبیه اعراب متخاصم بنی ایتیه نیز چهار صبا می توانستند
در دشتی که از تنس ایرانیان پای تخت قرار داد و فندازیت و سلطنت بر اعراب
نمایند . چنانکه ایرانیان حاضر بجهت تنبیه آنها شدند بنی عباس را که از خود شان بود بخلافت
و بنی نازده و محض احترام دین اسلام و شریعت آن ، علوم و تمدن زبان عرب را ترقی
و بسط دادند لیکن نام سلطنت را خود بدست گرفتند و خلفا ، بنجر دست نشانده ای
از بنی عباس بودند و یکی از ایرانیان در انیموقع حمایت از آل عثمان داده پنجمین صبا
و تغییر بنای قسطنطنیه و که در راه دادن مملکت ایران و سعادت با آنها بود .
صبر جمعی زید این در کتاب مذکور جلد ۴ ص ۱۶ گوید :-

در در دولت اموی عصر عرب غالب بود در دولت عباسی عجمی

و نیز در جلد مذکور ص ۱۷ گوید :-

” پاتخت اموی دشت و عربی بود اما عباسی پاراک فارسیمها نصرت کرده بودند و پاتخت

استراغداد و احوالی بلاد خود قرار داده بودند و وزراء و امراء و سرکردگان آنها تمام

فارسی بودند

در اقصای اوستا و شعری گوید :-
 " و خصوصاً ما نقل عن الفارسیة لان معظمه فی الادب
 خاصه از آنچه از فارسی نقل نمودند زیر معظم آن در ادب

والتاریخ كما ان فی ادابنا الاجتماعیه ما نقلناه فی مختصرنا
 و تاریخ بود چنانچه در ادب اجتماعیه ما آوریم که نقل کردیم در این مختصر جدید
 هذه عن الافصح فضلاً عن خول الفرس فی کل باب من
 از فرنگیهاست علاوه بر آنکه فارسیها در هر بابی از

ابواب الدّوله فدخل فی اداب العربیه والا فکما العربیه
 ابواب دولت داخل بودند در ادب عربیه و الا فکما عربیه
 کثیراً من اداب الفرس الساسانیة و افکارهم اقتبسها العرب
 بسیاری از ادب فارسی با ساسانیان و افکار آنها را نقل کرده و عریب

من الکتاب التي نقلت عنهم
 از کتب که از آنها نقل کردند اقتباس نمودند
 و در این کتاب گوید که عباسی یا قاجاری
 نامحدود بتقلید و تفسیر و ان مجامع علمی حاضر نموده

و در جلد دوم ص ۲۴۱ یا منصفی دارد که مجلس این است :-
 و عجا سیهامی قول به خطه تقویت فارسیها غلبه کردند و فارسیها از دو با
 عظمت آتیه رسیدند و اهل لب شعر و مضمی آن و آداب شعر
 فارسی و جنبه آرا آنها در عرب داخل گشته و شعر عربی از خوشنوی بد اوت خارج شده
 و خیال لطیف و معانی جدید فارسیها را بخود گرفت و حضرات و تمدن عجا سیهامه
 فارسی را بوده و در زمان اعراب علاوه بر لغت بسیاری از معانی فارسی را داخل گشته
 حتی بعضی از جمله های فارسیها را اقتباس کردند و در شعر خود داخل نمودند مثل عثمانی قصیده
 که در مدح رشید گفته است .

من یلقیه من بطل منتهی فی دغفه محکمه بالبر
 یحول بین رأسه والکره (یعنی گردن)
 لما هوی بین غیاض الاسد و صار فی کف المثنی بالود
 الی یذوق الدغراب مدح (آب چائیده)
 و شعر ابوالعباس سررؤزی در حق مامون مثنوی است که با عراب آمده که باید بپای
 عرب شعر فارسی را پیش گفت .

ای سائیده بدولت فرق خود بر فرقین گسترانیده مضنون خود بر عالم بدین (۱)

۱، علماء تذکره و تاریخ و فقه این قصیده را جعلی و از اصل باطل میدانند .

در ص ۳۰ گوید :-

« وَكَانَ لِلزُّنَّارِ الْفَرْسِ نَائِبٌ كَثِيرٌ فِي ذَلِكَ النَّحْضَةِ وَ

دوراء فارسی در نهضت عباسیها سبب عمده بودند و فارسها

اهل مدینه قریه و كانوا یومنون فی نهضه علیه دانات

اهل مدینه قدیم هستند و در ایران در نهضت علمی بودند که از زبان

من زبان کسی آفرینان و كان البراءة على الخصوص محبوب

دوران که مخصوصاً

از شیر و آن شروع شده بود

العلماء والعلماء و يذرون المال في قريهم واستحاث

علم و علماء را دوست میداشتند و در قریب آنها از مال درین مذاشته

قرانهم فوق الأدباء والشعراء على انهم كما وقوا بنا

و ادباء و شعراء در دربار آنها نشاندند و بازشید

الرشيد و كانت ايام بيضاء في حجة العلم القديم الى العترة

همیشه مجاورت داشته و در ترجمه علوم قدیم عبری به یغیا داشتند

اشهرهم في العصر العباسي الأول آل نوبخت و آل فضل

مشهورترین آنها در عصر عباسی اول آل نوبخت و آل فضل بودند -

در ص ۳۹ گوید :- (باختصار)

”وكان لا عاجم دخلوا الاسلام من اهل فارس والعراق و
 و فارسىها که دخل اسلام شدند از اهل فارس عراق و خراسان.

خراسان نقيضون في تعليم العربى الى قواعد وشواهد لانها

در تعليم عربى مقفول قواعد و شواهدى بودند . زیرا که
 لقيت لتعليم فبلغ من هولاء طائفة من الديار كان لهم فضل
 زبان عربى زبان آنها نبود لذا در میان آنها طائفة از ديارها چشيد و چيد شدند
 كبير على اداب اللغة.

که فضل بشت بزرگ بر سر آداب لغت و ادبيات عرب دارند.

ايضا در جلد ۲ ص ۵ گوید :- (ايقضا مختصرا)

” و ثبت از شعراء اين عصر از موالى بودند و اين عجمها بر اعراب تقوى و استيارياتى

در شعرا در جيتند چنانکه هرگز در فرجيل بر کبر از شعراء روان جيتند

در جلد ۲ ص ۱۰۴ گوید :-

” اول کسی که بجمع شعراء عرب مبادرت جيت حماد در ادب که مهر ديوسين و

عباسيه بود است و اصل آن از اهل ديلم است ” در نشاء گوید :-

” نشاء در صدر دولت عباسى بوسطه اختلاط بفارسىها و از آنچه ترجمه از ارباب

آنها شده ارتقاع (تألق يافقه) ايضا گوید :-

در اسلوب انشاء و مرسل در عصر عباسی شد که مردم محتاج ب تالیف و تدوین افکار
از پیشین لغزش خود بودند یا آنکه محتاج بنقل افکار دیگران بزبان خود بودند و مشهورترین
اشخاصی که این مرسل را در اوج دادند عبد الله ابن مقفع در تفصیل کتاب کلید و دونه
و غیره از فارسی قدیم سیلوی عبری و ابن مقفع عریق در فارسی و عالم با دایب و دایب
آنان بود زیرا که فارسی لغت او بوده و لغت آباء او بوده و یونانی را نیز خوب می شنید
و هر کس بعد از او آمده متعلق او بوده اند زیرا که قدیمترین کتابی است در این
و ترجمه لغت عرب و کتاب کلید و دونه قدیمترین کتابی است در این مرسل از قلم حکیم
علماء فارس و از لغت فارسی ترجمه عبری نموده و از تمام کتب که بعد از آن نوشته شده است
حتی زمان ما از اسلین و خوش عبارت تر است و هر کس بعد از او می کرده که مثل او بنویسد
و تیان بمنزل آن کند از عهد پیاپی با وجود آنکه در آن عصر فصحا و بلیغانی نهایت بودند

در جلد ۲ ص ۲۳-۲۴ الی بعد گوید « خلاصه ترجمه آن این است: هم
دولت های که این بنصرت مساعدت کردند
(یعنی دولت عباسی)

۱- دولت بیهیت است در عراق فارس رجال این دولت و بضاعت ساز و دلم متعلق
بکیلان بودند. و لکن سلاطین آنان بویه از فارسها بودند و نسب آنها تا سلاطین عرب
قدیم میرسد و آنها بابل بیت مساعدت نمودند و شیعه بودند و سلطنت آنها بر عراق

امر بخاتم شاهان نمود که دقیقی ششصد و هفتاد و سی بعد از باب تمام رسانید

د - دولت زما دینه و طبرستان

مشهورترین اشعار قاجاریس و شیکر است که شاعر و ادیب و عالم و فاضل و شعرا و
و نجوم و سایر علوم و عریض نهایت زبردست و تربی اهل علم و ادب فلسفه و علم
بوده و قاجاریس را به یکی از جمله تألیفات است .

د - دولت مخزنونه

معروف ترین این سلسله سلطان محمود و غزنوی است که فارغ بزرگ هند و مرغ
اسلام در هند است و در بار او محقق و مصنف شعرا و فضلا و علما و ادبا بوده و فرمود
یا کمال و تمام شاهانه دقیقی امر فرمود

از بیانات جرجی زیدان که ترجمه نمودیم سخن بی ظاهرو واضح شد که ایرانیان
غلقه اموی را منقرض نموده و بنی عباس را بجای آنان بکلیت برانداخته و دست نشانه
خود نمودند و ادبیات ایران تا این تاریخ را محجود و اصلاح نموده و دوره ادب
از پر تو وجود و مساعی سلطانین و وزراء و ادبا، ایران از نور و رونق گرفت و از نو مجد
رفت دولت ایران با پایه اولی رسانیده و بوستان باز در حکم یک ستمره از ایران
الا این رفقه بواسطه وجود ستمبر کرم صفا شمس توجیه ایرانیه شد و چون بن برحق آن
حضرت را قبول کرده بودند ناچار شدند زبان عربی را متفصح و اصلاح نمایند و ادب

آنها را در تحت ضابطه علمی در آورند. و سایر علوم را در داخل آن بگنجانند
در رفع احتیاج خلاف اولاد و ای بعد از او در باب دین و بی که احتیاج را که می شود
بنیای اسلام بنمایند.

با اینحال زبان آباء و اجداد خود را که از دوشی گری خلفاء و اولیای عرب
منقرض شده بود حیا نمودند و زبان درباری قمر و دولت را چنانچه مشاهده نمودیم
اعراب شعر فارسی بکفن برافراختند و در قفسه و قفا در میخ زدند و در
قفسه ابوالعباس مردی در میخ نامونگه های ثابت نمود. آن
ظاهر صفاتی قبل از همه شروع به طبع و صحیح آوردی کفن شده و فایده می نمودند و قبل
از آن از نیزه شرفانی بودند که بفارسی شعر گفته اند در صدد ۱۰۰ حلقه خواست نمود.

ادب فارسی بعد از اسلام

در صدد ۱۰۰ مقصد مشروط ثابت و میرین در ششده ایم که ایرادها حتی
در حدیث کتاب عرب و قرن اول هجرت باز بفارسی شعر گفته اند و ابیات خود را به
اندازه مقتدر در آن گفته اند و تاریخ ابیات قبل از اسلام و بعد از اسلام را با هم
در حدیث فرغ آنها در اینجا تفصیل مذکور شدیم و پس از آنکه تاریخ ابیات
اول عالم را آنجا ذکر نموده و تا اندازه ای توانستیم ثابت کنیم که اصل ابیات علوم
اول عالم را ایرانیان است ابیات را با تفصیل با ابیات اول عالم نموده ایم و در

کلاسیک و رمانیک و فنون شرقی و غربی و دراماتیک و اپیک اروپاییان
 را با ادبای و شعراء زمان غزنوی و سلاجقه و غیره مطابقت نموده ایم
 عیاذ محضی بسیار کمی از علوم اسلامی که ایرانیان و غزنویان در دوره اسلامی
 کرده اند یا عبارات اختری هر علمی که عرب به معرفت از صرف و نحو لغت
 و تعبیر و تفسیر طب و تاریخ و نجوم (ادبیات را مذکور داشتیم) و غیره و غیره از عجم
 ایرانی دارد و اینجاست محلی مذکور خواهیم داشت.

علوم و خلد و ادب عرب بعد از اسلام (توسط استاد قاضی)

از مطالب سابق بخوبی دانستیم که ایران در زمان اوشیروان یک از اعظم
 نوی و قاضی بود که مثل فرانس و انگلند امروزه صاحب دست نوشته و در حدیث
 صاحب مدرک و سرخطی و حکا، و طالع و شعر و ادب و مورخین (۱۲)

(۱۱) - این مصنف گوید که در قیام کلیه و منه را ازیند انچه مذکور در کتابی
 شعر را ازیند و در یک سرانی هستند.

(۱۲) - این مصنف گوید که در قیام کلیه و منه را ازیند انچه مذکور در کتابی

و معتقد به جمعی از مورخین آن است که اصل شاهنامه هم بر این اثر (از زمان اوشیروان
 بوده و گفته شده است.

دوستان سیرامان و وزیر بزرگ و سرکردگان نامی مدبر (دیپلمات) بودند و ایشان
حکما، بزرگ را از هر جاسرخی میگردیدند و بار خود میآورد حتی بهشت نفع حکیم یونانی را که
فرار کرده بودند پذیرفت و شخصاً خودش در علم و ادب و حکمت باطنی طولی داشت و
او پادشاه کرد و فلاحیان بیخواته نمود. اعراب بدوی دشمن بود و به تبهقت و محاورت و
سکونت قوت ایران را در عربستان و از علم دوستی انوشیروان کم گم چشم و گوش
باز کردند و فرسخی شمرده آغای شد خطابه نمیداد و سخن شکست و دولت دین و دنیا
و صفات و کلمات قصار و حکام و نصایح سلاطین را خرد خورده مفت شدند
و جهان بذر پاک در زمان فتح و غلبه انوشیروان در میان عرب پاشیده شد عیث
آن گردید که یکروز تو استند در دنیا صاحب ملک و دولت و دیانت و اسم و ثروت
گردند و ایراسیا قبل از اسلام چنان بودند که آفتاب تیر اعظم اسلام طلوع نمود و در این
همکار و دو عالم ایستاده از سعادت اسلام کی تا کسی نگردد و بتعهد که نمیداند محقر
این عبد الله صلی الله علیه و آله بر حق است اسلام آوردند و برای ترویج دین آنحضرت صلوات
که خود مؤمن و مصنف بودند مثل حکمت «ا» طب نجوم سیاست - ادبیات
تاریخ - جغرافیه و ... و علوم دیگر که مثل جانب نهیده از هند آمده تمامارا داخل
در زبان عربی کرده و زبان فارسی را و جویدی که زبان آورده آنها نبود بهتر از خود دانست
«ا» علت داران از زبان انوشیروان بود و در وقت عربی ابوالحسن بن ابی اسحاق

ترجمہ رائف نمودند از جمله شعر و ادبیات و خطبہ و مباحثا بود کہ پیش مذکور
دیشتم قبل از اسلام و قبل از نبوت عتیقی معانی حکیمہ و لطایف ادب و پارہ ضعیف
مترجم را اینها بعد از اسلام و قبل از عرب نمودند.

جرجی را بدین گوید:
 قد رأیت اکثر المتعلمین فی علوم العرب و أخبارها نازل
 من المغرب و قد یزیدون و یقلون و یستغنیون و یستغنیون و یستغنیون و یستغنیون
 من العراق و الفارس و غیره
 و فارسی را بدین گوید:
 و فارسی را بدین گوید:
 و فارسی را بدین گوید:
 و فارسی را بدین گوید:

[illegible]

و فرما از اهل دین و این سکو به از اهل ایله از بودند و بسیاری دیگر از نجات بوده اند
که ایرانی بوده

لُحْتُ - لغت عرب را چون را اینها برای مذہب خود محتاج بودند مسافرت
در میان عربها نمودند و لغت عرب را به تون ساختند مثل جمہری و صحاح و غیره را یاد
در قانس .

قُرْأَتْ وَفُتِحَتْ - جرمی زیدان میگوید بعد از ولایت پیغمبر علوم عرب منحصر
بقرأت قرآن بود و بعد از این کثیر که یکی از معتبرین ایران بود و در زمان خلفاء ثلاثہ معتبر از
تمام قراء قرأت میکرد . و در جلد ۴ ص ۱۳۷ گوید :-

" وَكَانَتْ عُلُومُ الْفُرَّانِ قَدْ انْقَسَتْ فِي الْعِرَاقِ وَفَارَسٍ وَنَجْدٍ
و علوم قرآن در عراق و فارس منتشر شد و از انجا ، فارس ، نجد ، و بحالی
من انباء هاهنا و در سن الفقہ و الفیاء و المسلمون غیر العرب

جوشیده که گفته را نبشتند
غیر از عرب بودند
هَذَا أَكْثَرُهُمْ مِنَ الْفُرَّانِ وَهُمْ أَهْلُ تَمْدَنَ وَعِلْمُ فَعِيلٌ وَالْإِلَى اسْتَعْلَمَ

که بیشتر بمایل فارس بودند و فارس بسیار اهل علم و تمدن بودند و علم اقیاس
القیاس العقلی فی استخراج احکام الفقہ من القرآن و الحدیث
عقلی را برای استخراج احکام فقہ از قرآن و حدیث اختراع نموده .

اعذار

اگر خواستیم تا تمام علوم را یک عبارتی عربی نقل کنیم از سبک این رساله که بر قضا است خارج است. نه فقط آنکه نمیکنیم بجان اسم رجال و علمانی که علم را داخل کرده اند.

تفسیر - ابی جعفر و بیضاوی و دو تفسیر را داخل نگویید کردند.
حدیث - سحاری و مسلم القشیری و ثیابوری و ابن ماجه و قرطبی و غیره این حدیث را در ترتیب و در وزن خستند.

فلسفه - ابی نصر فارابی و ابوالعلی سینا و ابن سکیه و غیره داخل نمودند.
شیمی و جواهرشناسی - ابو بکر رازی و غیره داخل نمودند.

تاریخ - را مذكور داشتیم.
تاریخ - دخول تاریخ و قصص قبل از اسلام شروع شد و بعد از اسلام خلفاء و سویه شهابی هستند و تاریخ سلاطین ایران عظمت و کلمات بزرگان ایران را از آنجا میخوانند و بعد از دوره عباسی ایرانها و تاریخ عامه و خاصه را زبان عربی نوشته اند که در چند نفر از آنها بدون رعایت تقدیم و تاخیر تاثیر دارند.

سجده - حمزه جوهانی - ابن سکیه (از جمله فلاسفه نیز بوده) ابوالحسن علی بن مسعودی - ابن جریر طبرسی - ابوزید بلخی - ابن طیفور خرمانی و غیره.

حصرانی - ابن خردادبه - ابن الفقیه - اصطخری - ابن سبته صفهانی
 ابن خلیک جهانی - بزرگ ابن شیراز حجازی زاد اجل و عرب نمودند .
 ریاضات - ابوبکر خوارزمی که در تمام علوم ریاضی از حساب جبر و نجوم
 و نجوم و هیئت و غیره برتری خیر نوشته و حتی ارقام هندی را داخل زبان عرب نمود .
 ادباء و شعراء و ششی با - سول ابن دارون - ابوبکر صولی - عیاد دلی -
 ابوالفرج صفهانی - طرائفی ابن عیید - صافی - ابوبکر خوارزمی - صاحب بن عباده
 بدیع الزمان جهانی - ابومصور ثعالبی - ابوالفتح لبتی و غیره و غیره .
 قانون علوم مشطوفه - فارابی .
 قصص و حکایات و رمان و درام - در باب قصص
 جرجی زیدان گوید :-

«لما سعت الرحمان الفارسیة المقدم ذکرها فی العالم
 چون ترجمه های فارسی که ذکر آنجا شد در عالم اسلامی داخل شد
 العربی اخذ الادباء یستخون علی منوالها الف لیل و لیل
 ادباء بر سبک آنهار شدند . و الف لیل و لیل مجموع قصص
 مجموع قصص منسلک و لها اصل قل عن الفارسیة قل الف
 الرابع لیجبره است که اصل آن فارسی است که چهار صد سال قبل از هجرت

در اعم و سائر - جبرجی زیدان گوید :-

الذام - و نريد بد الروايات التمثيلية وهو عظيم الاهمية

مقصود ما نقص بانی که تشبیه در می آید و در زوفا نکان

عن الا فرج لا تمثیل الاخلاق والآداب والعادات علی

خیلی است - دارد زیرا که علقا و آداب عادات مردم را در میان
المراجع ليشاهد الناس ويعتبرون بهما و نظم ان السعدي في بلاد

محل تغیر ، مثل یا معاینه میکنند ، مردم ببینند و عیب بگیرند و ظاهر شیعه

فارس فی تمثیل نقل الحسین فی كربلاء و فاتهم بملکون لانک الواسع

در بلاد فارس و تمثیل نقل حسین در کربلا این کار را میکنند زیرا که اسناد واقعه را

علی المراجع فی خامشور ،

در محل تقریر (حسینیه و غیره) در روزنا تورا ، مثل و معین بنمایند اگر خواسته باشیم

علوم را که ایرانیان و جل زبان عرب کردند تمام خبر ، خبر ، شرح و مسمی ساله با کتب

دارد و برای فرصت دیگری که این رساله را مفصلاً با شرح و بسط ظاهر میکنیم بگوئیم

استیدال روحی شری

نمک عشق در آفاق آید ازین است . نبرد عشق جهان روشن از خیال من است

بعضی جمله ذرات چونکه یافت کمال چو الغنم نکوشم چو اوج کمال من است

زبان چال چو زده صفت عشق ز مری نیست
همه مناظر خوب طبیعت و عالم ۶
صلای زده که جهان پر تو طلال من است
زبان حال طبیعت بگویند جانم گفت
بزم عشق و محبت رفیق حال من است
زلف دروی تبار من است گردنم شمال
غدا راه رخسار بتبرین چال من است
سینه عکس رخ گل رخسار ال من است
چرا که باده درو سرو طلال من است
نچاه حلقه چو سقراط خطای من است
که این تبت عقل و غش ضلال من است
نیو عشق آفاق اتصال من است
که مال مفت یقین باده و مال من است
که آسمان زمین جزئی از خیال من است
مفضل و علم و ادب فخر و اتکال من است
منم که عشق در آفاق اقبال من است
قرین بخت و خوشی جمله ماه و سال من است
باز هر بهین گنه حلال من است
نثار کرده که امر و عشق مال من است
براه عشق معارف چو مال و ملک است ۷

جانہ راجی

که هست از عالم چون تجدد خواه که ز تجدد ازین ملک جسم خراگاه
سیاه کرد یکب علوم خج سید سپید کرده نشر علوم نوی سیاه
من نظرتو به سیری من که سیری من بجه کاه من در تجدد است گواه
در زمان گفتات جناب طالب فاضل کامل آقای میرزا محمد صادق

مفسر ایاتی معارف و اوقاف فارس از ریاست نجف

سیدنا بختیار خاں صاحب المآثر

در سلطان العلماء، رئیس معارف و

۱۰۰

تاریخ

فی سحر

شهر صفر الحظير من شهر ربيع الاول سنة ١٣٠٥ هـ

کتاب الاقصیٰ فی تصنیف محمد علی (شرف) بنظریہ

مطبع سهر مطلع محمد شیرازی طبع مرا

[illegible]

LYTTON LIBRARY, ALIGARH.

122

DATE SLIP

1915.4

This book may be kept

FOURTEEN DAYS

A fine of **one anna** will be charged for
each day the book is kept over time

--	--	--	--

